

біржі для ведення поточної господарської біржової діяльності. Від того, як здійснюють свою роботу ці підрозділи, багато в чому залежить ефективність роботи біржі. Виконавчі (функціональні) підрозділи - це апарат біржі, що готує і проводить біржові торги. Вони досить різноманітні й залежать від обсягу біржових угод, кількості членів і брокерів, які працюють на біржі.

До спеціалізованих підрозділів біржі можна віднести підрозділи, відповідальні за ведення поточної роботи по організації біржових торгів: маклеріат; котирувальна комісія; експертне бюро; відділ прийому заявок і реєстрація контрактів; відділ інформаційно-технічного забезпечення; відділ інформаційно-довідкового обслуговування; відділ міжбіржових зв'язків і роботи із брокерськими фірмами; відділ управління справами та біржова арбітражна комісія.

Отже, під організаційною структурою товарної біржі розуміється організація її окремих підрозділів у певному взаємозв'язку, що визначаються поставленими цілями й розподілом функцій між підрозділами. Організаційна структура товарної біржі багато в чому залежить від організаційно-правової форми, у якій здійснюється торгово-біржова діяльність. Організаційна структура також передбачає розподіл функцій і повноважень між керівниками структурних підрозділів, що становлять органи управління біржею. Через свої органи управління, що діють у межах прав, наданих їм за законом або уставом, товарна біржа як суб'єкт господарювання здобуває відповідні права й приймає на себе обов'язки.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про товарну біржу» //ВВРУ - від 10.12.1991. -2014. - № 1956-ХІІ [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1956-12>
2. Господарський кодекс України від 16.01.2003 р. // Відомості Верховної Ради України. - 2016. - № 436-ГУ [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/436-15>
3. Бобкова А.Г., Моїсєєв Ю.О. Біржове право: Навчальний посібник. - Київ: Центр навчальної літератури, 2005. -200с.
4. Сохацька О.М. Біржова справа: Підручник. - Тернопіль: Карт-Бланш, 2003.

Особливості біржової спекуляції

Гладиш Л.О., студент 4 курсу факультету №2 НАВС

Науковий керівник: кандидат економічних наук, доцент *Грущенко О.А.*

У сучасній вітчизняній економічній літературі практично відсутні спроби пояснити суть біржової спекуляції, хоча дослідження проблем управління фінансовими ризиками проводяться досить інтенсивно. Більше того, у науковців та практиків уже не виникає заперечень з приводу необхідності застосування біржових інноваційних фінансових інструментів та технологій для ефективного управління фінансами різних фірм та організацій. Деякі із них, зокрема Л. Примостка та Б. Губський[138], підкреслюють, що прибутки спекулянтів за економічним змістом можна розглядати як винагороду за прийнятий ризик, коли вони виконують кілька важливих економічних функцій, що полегшує

маркетинг товарів та торгівлю фінансовими інструментами.

У політико-економічному сенсі і хеджування, і біржова спекуляція є просто спекуляцією, тобто засобом одержання прибутку, що засновується не на виробництві, а на різниці в цінах. Хеджування і біржова спекуляція - дві форми спекуляції на біржі, що співіснують і доповнюють одна одну, але в той же час і різняться між собою.

На практиці немає суворого розмежування між суб'єктами, що займаються хеджуванням, і суб'єктами, діяльність яких пов'язана з біржовою спекуляцією, тому що учасники ринку реальних товарів теж займаються біржовими спекуляціями, бо в ринковому господарстві головне - це одержання прибутку незалежно від того, за рахунок яких біржових операцій ця мета досягається.

Хедери бажають уникнути будь-якого ризику під час отримання прибутків. Вони купують на ф'ючерсному ринку страхівку, оскільки ризик не відповідає їх комерційним інтересам. Спекулянти, навпаки, чудово оперують ризиком, втрати для них не є перешкодою для їх участі в торгах.

Біржові спекуляції на різниці в цінах є найскладнішим видом біржових операцій. Вони вимагають досконалого знання механізму біржового ринку, уміння здійснювати його прогнозування за окремими групами товару, а в деяких випадках - володіння технікою оптових торговельних операцій. Успішне здійснення цих операцій вимагає великого практичного досвіду роботи на біржі, але саме ці операції можуть принести досить відчутний прибуток (хоча у випадку їхньої невдачі вони приносять і доволі відчутні фінансові втрати).

Спекулятивна діяльність може набувати легальної та нелегальної форм. Нелегальна спекуляція дестабілізує економіку.

Легальна спекуляція, здійснювана в законодавчо визначених межах, сприяє більш-менш точному прогнозуванню цін на ф'ючерсних ринках, забезпечує учасників ринку достовірною інформацією, сприяє консервації дефіцитних ресурсів та їхньому раціональному перерозподілу, виконує стабілізуючу функцію.

Отже, чим же діяльність спекулянтів важлива для ринку?

По - перше, збираючи та аналізуючи інформацію, а потім відкриваючи торгові позиції, спекулянти, в сукупності, доставляють інформацію на ринок і допомагають правильно її оцінювати. Їх очікування цінових зрушень чуйно вловлюють перелив ресурсів з галузі в галузь, зміни економічної і політичної кон'юнктури. Ціни, що утворюються в результаті їх діяльності, є своєрідним барометром. Вони підказують всьому суспільству перспективні напрямки розвитку. Дешево виробляючи цінну інформацію, вони сприяють підвищенню ефективності суспільного виробництва і тим самим збільшують багатство нації.

По - друге, спекулянти допомагають перерозподіляти ресурси в часі. Це особливо важливо для продукції, випуск якої здійснюється протягом короткого часу, наприклад продукції сільського господарства. Справді, викид на ринок пропозиції всього врожаю опустило б ціни. Зате пізніше, коли вся продукція була б спожита, ціни б сильно піднялися. Спекулянт ж, відстеживши сезонність руху цін, почне викуповувати продукцію коли

її багато, і берегти в сховищах до тих пір, поки попит на неї не зросте.

По - третє, часто спекулянти для вирішення власних проблем створюють синтетичні інструменти, якими з великою охотою користуються прямі виробники і споживачі, страхуючи власні інтереси. Як і у випадку з продукцією сільського господарства, спекулянт тут виступає головним учасником ринку, готовим прийняти на себе ризик будь - або руху ціни. І з цієї точки зору вони виконують вкрай важливу економічну роль. Прибутку, що дістаються спекулянтам, є винагорода за їхні послуги щодо прийняття на себе ризиків.

Спекуляція абсолютно необхідна для гладкого функціонування ринкового механізму. Своїми діями з купівлі - продажу посередники в значній мірі забезпечують досягнення ринкової рівноваги цін. У той час як спекулянти намагаються отримати дохід, використовуючи поточний існування ознак неефективності на ринку, кінцевим результатом їхніх зусиль виявляється підвищення ефективності ринків.

Список використаних джерел:

1. Дериглазов А. Д. Стратегія і тактика спекулятивних операцій. Економікс - 2010;
2. Завадський П. Л. Енциклопедія економічних термінів. - М., 2009;
3. Закарян І. Особливості національних спекуляцій, або Як грати на російських біржах.- М.: Інтернет-трейдинг, 2014;
4. Лефевр Е. Спогади біржового спекулянта - М.: Олімп-Бізнес, 2009;
5. Непомняща О.В. Математичне обґрунтування ефективності спекуляцій на російському фондовому ринку//Інвестиційний банкінг - 2014.

Регулювання біржової діяльності в Україні

Мороченець К.С., студент 4 курсу факультету №2 НАВС

Науковий керівник: кандидат економічних наук, доцент *Грущенко О.А.*

Метою регулювання біржової діяльності є забезпечення стабільності, збалансованості та ефективності функціонування біржового ринку.

Регулювання біржової діяльності - це нормативно врегульована система способів і прийомів щодо відповідного впорядкування діяльності біржових інститутів й укладання біржових угод за встановленими правилами й вимогами.

Залежно від предмета діяльності розрізняють фондові і товарні біржі.

Фондова біржа - це біржа, що оперує цінними паперами, тобто грошовими документами, що засвідчують право володіння або відносини позики, визначають взаємовідносини між особою, яка їх випустила, та їх власником і передбачають, як правило, виплату доходу у вигляді дивідендів або процентів, а також можливість передачі грошових та інших прав, що впливають з цих документів, іншим особам. [1]

Біржова діяльність в Україні регулюється відповідно до чинного законодавства і здійснюється у взаємодії двох регуляторів, які органічно поєднуються і взаємодоповнюються:

- регулювання біржової діяльності з боку держави;
- регулювання, або, як прийнято називати, регламентація, з боку